

Dr. J. W. Koutsky
ČESKÝ LÉKAŘ
 24. a N Str., South Omaha.
 Úřední hodiny: Od 9 do 12 hod. dop.
 Od 2 do 5 hod. odp.
 Od 7 do 8 hod. večer.
 Telefon v úřadovně a obydlí: 142.

Dr. J. F. Kálal,
 český lékař a ranhojič.
 Úřadovna v Karbach blocku, číslo po-
 koje 303. — Tel. 1761.
 Úřední hodiny: Od 10 do 12 a od 3 do 5.
 Obydlí 2808 Chicago St.
 Úřední hodiny: večer. Tel. Harney 1719
 Omaha, Neb. 18

Dr. Geo. F. Šimánek
 český lékař a ranhojič
 v čísle 1262 Jižní 13. ul., Omaha.
 Úřední hodiny: Od 2 do 4:30 dop.;
 od 6:30 do 7:30 večer. — Tel. 3769.
 Res. Tel. Douglas 1964.

Dr. J. P. Pečival,
 Český lékař a ranhojič.
 Těs věnuje zvláštní pozornost nedu-
 kům očím a přispůsobuje brýle.
 Úřadovna a obydlí 1317 William St.
 Telephone Doug. 3739.

Dr. Edw. Chaloupka,
 český lékař a ranhojič
 V SOUTH OMAZE.
 Úřadovna: 24. a M ul. Tel. 773. Úřad-
 ní hodiny: Od 10:30 do 12; od 2 do 5.
 Doma večer od 6 hodin.
 Obydlí: 275 Jižní 22. ul. — Tel. 351.

Veškeré nemoce nervů
 vyléčí bez léků již po deset let zde
 chvalně známý

Dr. M. E. DONOHUE,
 603 New Brandeis Block.
 Navštivte jej, nebo mu dopište.

Dr. G. Rosewater
 ČESKÝ LÉKAŘ A RANHOJIČ.
 Úřadovna: 222 "Bee Building".
 Úřední hodiny: Od 11—12 dop.; od
 3—5, od 6:30—8 odp. — V neděli
 od 10—12 dopol.
 Telephone — Bell — D 1217 Residence
 D 504 Office
 Independent — A 1317 Residence
 A 1594 Office
 Obydlí — 2417 Jones Str.

Paní Rosie Kretschmer,
 ranhojička a vyrábětelka
 proslulé české bylinné a
 kořeněné masti.

Tato mast je ve vojnosti přes 20
 roků. Hojí zastaralé a čerstvé rány,
 kostičky, revmatismus, lišej, otravu
 krve atd. Na sta odporučeni po ruce.
 Krabička stojí 50 centů. Na venek
 poštou 55 centů. Adresujte: 5k12

MRS. ROSIE KRETSCHEMER,
 1042 So. 16th St., Omaha, Neb.
 Hledám jednatelce v každém městě.

Dr. F. H. Kučera
 český lékař a ranhojič
 VE VERDIGRE, NEB.
 V každé době a do okolí jede na za-
 volání. 39d
 Farmerský telefon v úřadovně.
 Jest hotov posloužit krajanům!

F. M. Scoblik,
 český právník
 a obhájce.
 VEREJNÁ PRAXE.

Security, Block - TYNDALL, S. D.
C. H. Kubát,
 právník a veřejný notář.

V oboru svém zkušený. Spolehlivý
 sástopuce u všech soudů.
 63 Barker Block. 15. a Farnam
 Tel. Douglas 6967. Omaha, Neb.

LOUIS J. PIATTI,
 ráda, právník a veřejný notář
 507-510 Brown Block.
 Úhovhod. roh 16. a Douglas ul.
 OMAHA, NEB. 47x32

LOUIS BERKA,
 český právník a veřejný notář,
 808 N. Y. Life Bldg., Omaha.
 TELEFONY: Česky-Douglas 408
Obydlí-Wellston 796
 Čladyrna, 1332. Obydlí, 2562.

James C. Kinsler,
 PRÁVNÍK.
 692-694 Brandeis Bldg., Omaha.
 Tel. Douglas 2142.

Bludičky.

Román od — Jana Klecandy.

I.

Dvě postranní jednopatrového domku se zlehka otevřely, a na ulici vyšel mladý muž v černém oděvu, nesoucí věnec z bílých lilí, ozdobený černou stužkou.

Dvě sousedky, jež stály u nedaleké kašny, zabráný v živý hovor přestaly rázem mluvit, jakmile muže spatřily. Když kráček kolem nich, pozdravily ho aktivě a zdřevělivě. Ale muž, nepochybně zabrán v myšlénky, nepovšímal si jich a kráček kolem nich, aniž jejich pozdrav opětoval.

Ta a tam před krámem nebo před domovními vraty stál některý ze sousedů polovslečen, s šepičkou na hlavě nebo docela prostovlasý, ale ovšem každý s důmkou mezi zuby. Také každý z nich aktivě pozdravil, když muž s věncem kráček kolem; však ani jim nedostalo se poděkování.

Soused nožič, jenž byl zároveň majitelem domku a tudíž váženým občanem, přišel tím na okamžik do rozpaků, že jeho pozdrav nebyl opětován. Stál opudál hokynář ze sousedního domu, a před tím se nožič za to nepovšímal skoro zastyděl. Aby zakryl své rozpačky, pokročil k hokynáři a blahosklonněji než kdy jindy nabídl mu svou tabatěrku, mrkaje při tom významně a ukazuje pohybem hlavy za odcházejícím mužem.

"Viděl ho, pane souse? Viděl-li?" zapřádal hovor. "Už jde zase jako zařezaný. Neví, neslyší! Jindy div kloboukem o zem neuhodí."

"Má dnes svůj den!" odpověděl hokynář. "A to snad kdyby na Mariešanci z kanonu vystřelili, ne slyšel by."

"A prosím, co s tím věncem je? Kam to nosí? To je divná věc!"

"To, pane, kdybych věděl! Rok co rok v tenhle den. O dušičky nic, o májové slavnosti nic. Po všechna ta léta, co tu bydlí. Něco ono v tom bude! Proto je tak zasmušilý. Já, věřím, pane domáče, je ještě ho neviděl se zasmát, ať ho pamatují hezkých pár let."

"Trápí ho něco, ubožáka, trápí!" soucitně pronesl nožič. "A ten věnec s tím nepochybně nějak souvisí. Nejspíš žena, nebo tak něco."

"Ale kde pak žena! Když jsem ho poznal, byl ještě mladíkem a už tehdy s tím věncem chodil. Vdovec není. Kdo ztratil ženu, o hlíží se honem zase po jiné. A ten tu? Viděl ho někdy, aby se byl za ženskou obrátil? On snad ani neví, že kromě jeho domovnice jsou ještě jiné ženské na světě!"

Pan domácí usmál se zdvořile tomu vtípku, ale hned zase dal se do řešení záhady, jež dlouho dost již celému sousedstvu působila starostí. "Tak to bude nešťastná láska nebo nevěsta, zemřela před svatbou."

"Bodejť by to žena byla," vmlsila se do řeči hokynář, odhodivši sekýrku, kterou právě sekala dříví, a podepřevši si boky, přikročil, a k oběma mužům. "Vy mužští se dobře znáte! Umíte před samou svatbou, to je tak ten nejlepší prostředek, abyste na nás nezapomněli a věnec nosili."

"Inu tak, tak, paní sousečko!" odpověděl nožič trochu kousavě. "Protože vás před svatbou nikdy nepoznám a myslíme si pak, báh, ví co jsme ztratili."

"Dobře, dobře! Však se nám také až teprve po svatbě oči otevřou," odsekla žena, ale hned zase dodala mírně: "Ale ať je tak nebo tak, s panem Fortinem se žádný z vás mužských porovnat nemůže, protože je to člověk stálý, jako ry. zlatá, ať už ten věnec patří ženě nebo nevěstě."

"Něco v tom věd, něco podivného," rozomoval předtím, vracaje se stále k původnímu předmětu, který jeho zvědavost tolik napínal. "Proč by se tím tolik tajil? Sám nikdy ne nosil, ale ten věnec jej nosil? Viděl jsem rukám ani za celý svůj."

"I což bychom se o to pátili, jako tamhle stará hejtmanka," na končila hovor hokynář. "Ta už od rána číhá jako kočka na myš. A jak vyšel, zavřela kolekturu, a teď za ním peláší, jen aby zvěděla, kam a ke komu s tím věncem půjde. Ale přála bych jí, jak nikomu ne zlého nepřju, aby nohu zvrtila!"

Po těch slovech vrátila se do krámků, aby pokračovala ve své práci.

"Dobře má jejich stará," trochu zabaven prohlásil pan domácí. "Co bychom se o to starali. Ještě šnupáček, to vyčistí zrak. — Ale to jim povídám, jak to tak pozoruje, dlouho to s tím chudákem trvat nebude. Jednou z rána ho vyvezou na Vošňany někým za zed. Taková lidé divně koněvají!"

"Něbo proč přijedou v krytém voze a odvezou ho do Kateřinek!"

"To mají svatou pravdu! Takhle by to mohlo také skončit. Vždyť je to proti rozumu; my lidé jsme přece stvořeni jeden pro druhého, ale ten pan Fortin jakoby byl sám na světě se svými myšlénkami. A taková si pak na kome obyčejně ty myšlénky popletou!"

Soused se rozehřál. Hokynář šel do krámků, aby ženě při něm pomohl, pan domácí šel o dtm dá he, by s některým jiným sousedem vyměnil si tytéž otázky, o nichž o všem napřed věděl, že zůstanou nezodpověděny. Měl tak aspoň do večera příjemnou záhavadu, neboť toho dne, ať setkal se s kýmkoliv ze sousedstva, nebylo o něm jiným řeči, než o panu Fortinovi a jeho věnci.

Zatím muž v černém oděvu kráček klidně k Václavskému náměstí, jež tehdy jmenovalo se Koňským trhem. Netušil ani, že oči všeho sousedstva zvědavě i soucitně na něho se upírají, nevěděli, že stará Videňáčka, jak nazývali hejtmanka, plíží se v patkách za ním, aby jí zase nenikl jako loni a předloni. Přišel na Koňský trh, zastavil první prázdný povoz, a jenž jej kolem, řekl esoi kočmu a vstoupil do vozu. Vozka práskl do koní, a již zarachotil kočár po bídné diažbě směrem dolů, až na konec trhu zatočil na levo do Obovné ulice.

Stará hejtmanka rozhlížela se na všechny strany, ale nikde nebylo drožky k spatření. "Myslela jsem si na to," broukala nespokojeně. "Kdyby tu aspoň nějaký vůz byl. Věřu, že bych té zlatky nelitovala!" — Pak mrzuta, že nepodařilo se jí ani dnes proniknouti tajemství pana Fortina, což byla si vytkla za životní úkol, a nechtíc se vystavět posměchu, který jí v ulici očekával, zašla do Mariánské ulice, aby se u svatého Jindřicha pomodlila na dobrý úmysl.

Ostatně i ti, kdož byli by hejtmanku vítali s posměchem, byli zvědavostí neméně trápeni než ona a po celý ten den, ať na ulici, v krámkách nebo v rodinách o něm v jiném se nemluvalo, než o Fortinovi, a že vlastně nikdo ne určitého nevěděl, bylo látky k povídání i rozomování víc než dost.

Jako každoročně vypravily se i dnes některé sousedky k Fortinově staré posluhovačce, ale ani zde se niče nedopídily. Ba ani velmi mluvná paní Srbová, zahrádnice a květinářka, kde pan Fortin svůj věnec objednával, nevěděla, komu její zboží bylo donášeno, ač byla žena tak důvtipná, že v tomto případě k nhájení své etí nepověděla, že nic neví. Tvářila se tajupně, usmívala se významně a kráčila ramsy, což všechno dohromady znamenalo, že by mohla vypravovat, ale že nesmí anebo nechce. Měla však jen proto, že sama přes všechno svůj úsilí nemohla se ničeho dopít.

Když pan Fortin před lety přišel poprvé do Srbovy zahrady, prostrájel se mezi ulicemi Krakovskou a Zahradnickou, objednával věnec z bílých lilí s černou stužkou.

"Náhrobní věnec, mladý pane?" ptala se Srbová soucitně. Pan Fortin totiž tehdy byl ještě mladým pánem. "Nesad pro sstřička nebo pro nevěsta, že je mladý pan tak smuten!"

Z polátku všechny tyto objevy

val Fortin, nevšimaje si její otázky. "Bílé lilie, ozdobené černou stužkou."

"Náhrobní věnec, paní," opakoval. "Ale lilie a černá pentle, to se nehodí pro každého," poučovala zahrádnice. "Pro milenkou příkladně se hodí —"

"Potřebuji věnec tak, jak jsem vám řekl! Chcete mi ho do zítřka připravit, paní?"

Způsob, jakým Fortin tato slova pronesl, nestrpěl námitky. Avšak Srbová se přece ještě nevzdala.

"Prosím, prosím, jak bych nechtěla, když je naše živobytí. Já, já jenom, prosím, má ta pentle být! Herbábi, příkladně, to se hodí jenom —"

"Hedvábná nebo jakákoliv, jen když bez losku! A zitra po poledni si pro věnec pošlu."

Zaplatil a odešel a od těch dob rok co rok přicházel v týž den pro věnec, aniž se kdy Srbová něco více dozvěděla. Časem stal se Fortin z mladého pána milostpánem, na tváři jeho změnilo se málo, leda že tu a tam vráska přibyla, v obleku nic a nemluhou zůstával stále. Vzal věnec a zaplatil, nově máje si ani, že lilie paní Srbové stávají se rok od roku dražšími a vzácnějšími. Ostatně se dobrá ta žena přiznávala sama sobě, že spolkla by se ráda polovičním výdělkem, kdyby jen věděla, komu a kam se její lilie dostanou.

Podobně jako historie výročního věnce, zůstával i pan Fortin celému sousedstvu neprozkoumaným tajemstvím. Nevědělo se nic o jeho původu, o jeho povolání ani o majetkových poměrech. Asi před desíti nebo dvaceti lety přistěhoval se do ulice, nikdo nevěděl odkud.

Uprostřed Krakovské ulice, kde tehdy ještě byly po většině malé, jednopatrové nebo přizemní domky, stál pošmurný, starožitný dům s pěknou zahrádkou, z níž přes zeď do ulice vyčuhovaly věkovité stromy. Stará budova, zčel, malá prachem a kouřem, ozdobená groteskními tvary copáňského slohu, vypadala jako starý nevládný podivín, zabloudivší mezi veselé, bílé natřené domky svého sousedství. Vysoká, černá zeď byla místy prolomena bohatě zdobenou mříží starého umění, jež dávno již bylo vzalo za své. Ve zdi byla kašna, přístupná z ulice i ze zahrady, jež k domku náležela.

Dům zažil se panu Fortinovi, podivín podivín. Viděl zaprášená, zašlá okna a dovítěl se, že tu asi nikdo nebydlí. Tehdy ještě v Praze nebyla nouze o byty a také nebylo novin tolik jako dnes, nejméně pak bylo zvykem nabízetí neb hledati v insertech. Uprázdnil si se v tak tiehé ulici, jakou byla Krakovská, byt, mohl zůstat hodně dlouho neobydlen, když náhodou někdo do ulice nezabloudil nebo jinak se o něm dozvěděl. Ostatně se lidé málo stěhovali, a když se kdo někde usídlil, myslil, že tu již musí zůstat na dosmrti.

Doměk patřil starému penisto- vi, bydlícímu někde na Malé Straně. S tím dohodil se pan Fortin a najal celé první patro, v němž byly tři pokoje a vedlejší místnost. Přivezl starobylý, však nádherný nábytek, něco přikoupil z truhlářského závodu ve Štěpánské ulici, zařídil si byt a hned po odchodu temesníků se zde zavřel a od těch dob zůstal byt i on uzavřen celému tomu světu, jež tvořila Krakovská ulice.

Jen stará domovnice, jež obývala jednu z přízemních světnic a stala se jeho posluhovačkou, měla k němu přístup, ale ani jí nebylo dopřáno proniknouti všechna tajemství, jež tři pokoje Fortinovy skrývaly.

Pan Fortin žil v naprosté odloučenosti od celého světa a jenom svým knihám. Nezabýval se žádným řemeslem, nechodil nikam do dířadn, vidal ho jenom časem vraceti domů s knihou pod paží, z čehož bylo patrné, že je učencem, filosofem. A poněvadž se tvářil pořád tak zasmušile a nikoho do domu nepouštěl, podaly se brzy trusit různé pověsti o kostrách, jež lidé viděli oknem v jeho pokojích, o volání a sjezování se duchů a různých jiných věcech, v nůz tehdejší lidé věřili. Starostliví sousedé dávali pozor na tajemného podivína a tak jim nešlo, že pan Fortin nosemak ani před klíčem ani před svatým Janem, jenž tehdy stál v prostřední Koňského trhu, a že ani v neděli do kostela nechodil.

Z polátku všechny tyto objevy

ŠÍCÍ STROJ NA ZKOUŠKU!
 Zaplatíme dovozní! \$11.95 až \$20.

Prodáváme proslulé ELDORADO šicí stroje přímo potřebovateli za velkoobchodní cenu a platíme dovozní až do Vaší stáncie.
 Dáme Vám tisíc dnů k vyzkoušení po obdržení stroje a nebude-li se Vám zamlouvat, vrátíme Vám peníze, vrátíte-li nám tento stroj.
 Naše stroje jsou zaručeny na dvacet let. Jsou těmi nejlepšími, jaké mohou být zhotoveny a jsou moderními v každém směru.
 Tyto ELDORADO stroje mají kuličková lůžka a jsou nejmodernější řidičními se stroji v trhu.
 Pošleme Vám náš katalog zdarma a z toho dozvíte se vše o našem plánu prodávati šicí stroje na zkoušku. Pište si pro katalog hned! Neplatě za šicí stroj \$40.00, když můžete takový, na dvacet let zaručený, koupiti za \$20.00.
 My zaručujeme Vám uspokojení anebo vrátíme Vám peníze! 40x26

JONES BROS. MERCANTILE CO, 1390 West 9th St., Kansas City, Mo.

HOTEL PRAGUE
 ČESKÝ HOSTINEC U MĚSTA PRAHY
 na rohu 13. a William ul., Omaha.

Čistě a pohodlně zařízené pokoje pro cestující, opatřené úplně novým nábytkem a elektrickým světlem, jakož i výborná česká strava a vzorná obsluha. V hostině obdržíte výtečný **Storzův ležák**, nejlepší druhy vín a likérů a nejméně šest donůtky.

Krajané, zavítáte-li do Omahy návštěvou, ubytujte se v hotelu Praha a ušetříte nejen peněz, ale zbavíte se všelikých nesnází. O hojnou přídě krajanů žádá

Tel. A 1814. 25tř **JOSEF MARUŠÁK.**

Riley Brothers Co.
 VELKOOBCHODNÍCI
Likéry a doutníky
 Old Military Rye --- Diamond R Rye
 N. B. Archer Bourbon
 1118 Farnam St. OMAHA.

PURE CALIFORNIA WINE & BRANDIES
Jos. Bernard
 620 Blue Island Ave. CHICAGO ILL.

Výborná vina kalifornská a importovaná, vody minerální, brandy a všeho druhu lihoviny zasílají se do všech částí Spoj. Států.
 Pište si o cenník!

Jos. Bernard, 620 Blue Island Avenue, CHICAGO, ILLINOIS.

TELLMORE Jest výtečný druh walsky, jejíž výrobci zrušili rozestřatelci jsou

Atlas Wine and Liquor Co.,
 VELKOOBCHODNÍCI A IMPORTÉŘI
 659-61 Blue Island Ave., CHICAGO, ILLS.

Zaručena dle vládního zákona o čistých potravinách a lékách. JOHN J. FLORIAN, centující jednatel.

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.
 prodává ve velkém
 Tlačené, vřezávané a lakované plechové náčiní. — Cínovaný plech, lesklý plech a kovové zboží. — Ostnatý dříví, hřebky, sošřkákové zboží, bicykly, stělní sbrad, náboje a sportovní zboží všeho druhu.
 9th and Harney Str. Omaha, Neb.

FRANK YUN
 vlastní čitá a hojně zásobný
řeznický a uzenářský obchod
 v čís. 2296 již. 14. ul., Omaha.
 Bohatý výběr šedivého masa, nejlepší jakost a za ceny vysoce nízké. Všechny výrobky nasměkké 100 se to nejlepšího porostí. Objednávky možno přijímat telefonem. Douglas 3422.